

Miłość może zjednoczyć cały świat

Dyskurs Bhagawana Śri Sathya Sai Baby wygłoszony 16.07.2001 r. z okazji święta Gurupurnima w Sai Nandanawanam w Chakur, w stanie Maharashtra

*Bóg kontroluje cały świat.
On jest ucieleśnieniem prawdy.*

Ucieleśnienia miłości!

Miłość przenika cały świat. Świat nie oznacza jedynie formy, lecz także ludzi. Wszyscy jesteście ucieleśnieniem miłości. Możecie posiadać lub nie każdą inną cechę, ale wszyscy macie w sobie miłość. Na tym świecie nie istnieje ktoś, kto nie miałby miłości. Jednak na świecie występują dwa rodzaje miłości – pierwszy to miłość ziemską, a drugi to miłość duchową, czyli boską.

Boska miłość jest zupełnie bezinteresowna. To miłość dla miłości; nie ma innych pobudek. Bóg nie ma w sobie ani odrobiny egoizmu. On nie oczekuje niczego w zamian. Natomiast miłość ziemską jest skażona egoizmem – pragnie dóbr materialnych. Gdzie jest egoizm, tam jest lęk. Gdzie nie ma egoizmu, tam nie ma lęku. Miłość człowieka nie może zawierać nawet cząstki egoizmu. Dzięki bezinteresownej miłości może on dostąpić boskiej wizji. Miłość to bezinteresowność; ego to brak miłości. Bóg nie ma określonej postaci. Miłość jest Bogiem; żyjcie w miłości.

*Miłość jest postacią Boga, a Bóg jest pełen miłości.
Trzeba połączyć miłość z miłością.
Jeśli będziecie umacniali w sobie miłość,
zdobędziecie boskie doświadczenie i mądrość.*

Boska miłość jest *nirgunam, nirandžanam, sanathana nīketanam, nitja, śuddha, budda, mukta i nirmala swarupinam* – pozbawiona atrybutów, czysta, ostatecznym schronieniem, wieczna, nieskażona, oświecona, wolna i jest ucieleśnieniem świętości. Boska miłość jest wszechobecna.

Miłość to magnes, który przyciąga wszystkich ludzi. Miłość jest przyczyną przyciągania, jakie działa między nami. Magnes miłości znajduje się w każdym z was. To dzięki miłości przybyliście tutaj, aby mnie zobaczyć, a ja przybyłem, aby zobaczyć was. Nie jesteście jedynie istotami ludzkimi – jesteście wirat-puruszami (istotami kosmicznymi). Człowiek jest obdarzony tak ogromną mocą, jakiej nie posiadają inni mieszkańcy ziemi. Każdy z was ma w sobie nieograniczoną moc, lecz nie potraficie jej rozpoznać. Jeśli będziecie kochali innych, oni będą kochali was. Dlatego najważniejsze jest to, abyście kochali wszystkich. Przez doświadczenie takiej miłości istota ludzka staje się boską. Jednak dzisiaj człowiek koncentruje swoją miłość na nietrwałych i ulotnych przedmiotach. Ogranicza miłość do żony, dzieci i dóbr materialnych.

To mały przykład ukazujący istotę ziemskiej miłości. Gdy młody człowiek się ożeni, przez pierwsze 2-3 miesiące po ślubie traktuje żonę jak własne życie. Jeśli zdarzy się, że w czasie wspólnego spaceru zauważy leżący na drodze kolec, natychmiast odciąga ją na bok z wielką troską, w obawie, że mogłaby ukłuć się w stopę. Jeśli mąż znajdzie kolec na drodze w trakcie spaceru po sześciu miesiącach od ślubu, jedynie zaleci żonie ostrożność. Jeśli taka sama sytuacja zdarzy się rok po ślubie, krzyknie na nią: „Ślepa jesteś?! Na drodze leży kolec”. W ten sposób ziemską miłość zanika z każdym dniem, lecz boską miłość nie zniknie. Jest stała i niezmienna. Musicie dokładać starań, aby osiągnąć tę prawdziwą i wieczną miłość. Nie możecie jej doświadczyć z powodu swoich nieograniczonych pragnień. Życie jest jak długa podróż, a pragnienia to bagaż. Mniejszy bagaż to większy komfort, co czyni podróż przyjemnością. Uwolnicie się od zmartwień i problemów, gdy tylko ograniczycie pragnienia.

Na tym świecie nie ma nic, co nie jest boskie. Boskość przenika każdy jeden obiekt we wszechświecie. Człowiek popełnia błędy, bo nie potrafi rozpoznać zasady niedwoistości. (Swami pokazuje chusteczkę.) Co to jest? To chusteczka. Utkano ją z wielu gęsto splecionych nici. Nici zrobiono z bawełny. Dlatego bawełna, nici i tkanina są jednym i tym samym, podobnie jak prakriti (przyroda), dźiwatma (dusza indywidualna) i paramatma (Bóg). Nie jesteście jedną osobą, lecz trzema – tym, kim myślicie, że jesteście (ciałem fizycznym), tym, za kogo uważają was inni (ciałem mentalnym) i tym, kim jesteście naprawdę (atmą). Nie jesteście ani ciałem ani umysłem; jesteście ucieleśnieniem atmy. Ciało i umysł to tylko narzędzia.

Ucieleśnienia miłości!

Nie musicie mówić o duchowości, którą nie wszyscy mogą zrozumieć. Wystarczy jeśli będziecie trzymali się zasady miłości, która jest taka sama w każdym człowieku, od nędzarza po milionera. Nawet milioner musi spożywać jedzenie; nie może jeść złota. Dlatego pożywienie jest człowiekowi niezbędne. Podtrzymuje jego ciało. Pożywienie jest Bogiem. Ciało składa się z pożywienia, lecz podstawową przyczyną iluzji człowieka jest umysł – kłębek pragnień. Dzisiaj życie człowieka jest pełne iluzji, ponieważ pielęgnuje on nieograniczone pragnienia. Musicie rozwijać mocne przekonanie, że jako ucieleśnienie miłości, w istocie jesteście boscy. Jeśli tylko uświadomicie sobie, że jesteście iskrą boskości, osiągnięcie spełnienia w życiu. Zapominacie o swojej boskiej naturze, dając się zwieść różnym nazwom i formom tego świata.

Czy można zbudować świątynię Bogu, który przenika cały wszechświat? Wasze serce jest świątynią Boga. Skierujcie wzrok do wnętrza i odnajdźcie Go tam. To bardzo łatwa droga do boskości.

Ucieleśnienia miłości!

Miłość to najważniejsze uczucie człowieka. Pozostałe uczucia biorą się z miłości. Gdy tylko zrozumiecie zasadę miłości, zrozumiecie cały wszechświat. Przede wszystkim człowiek musi mieć silną wiarę. Gdzie jest wiara, tam jest miłość. Gdzie jest miłość, tam jest prawda. Gdzie jest prawda, tam jest pokój. Nie musicie szukać pokoju gdzieś indziej. Pokój jest w was. Podobnie, jesteście skarbnicą prawdy i miłości. W rzeczywistości cały świat jest w was. Dzisiaj zebrali się tutaj tysiące ludzi. Wasze imiona i postacie różnią się, lecz wszyscy macie w sobie tych samych pięć żywiołów. Na tym świecie nie spotkacie nikogo, kto nie miałby w sobie pięciu żywiołów, które są wyłączone formą boskości.

*Prawda istnieje w każdym człowieku. Prawda jest boska.
Jednak dzisiaj człowiek ignoruje tę boską zasadę.
Stworzenie wyłania się z prawdy i roztapia się w prawdzie.
Czy jest takie miejsce, gdzie prawda nie istnieje?
Urzeczywistnijcie tę czystą i nieskażoną prawdę.*

Umysł człowieka jest przyczyną jego przyjemności i bólu. *Manah ewa manuszjanam karanam bandhamokszajo* – umysł odpowiada zarówno za zniewolenie, jak i za wyzwolenie człowieka. Gdy włożycie klucz do zamka i przekręcicie go w lewo, zamek zamknie się. Gdy obróćcie klucz w prawo, zamek otworzy się. Zamek i klucz jest ten sam, lecz znaczenie ma strona, w którą przekręcacie klucz. Podobnie serce można porównać do zamka, a umysł – do klucza. Jeśli umysł jest skierowany ku światu, jesteście przywiązani do świata, a jeśli jest on zwrócony ku Bogu, stajecie się nieprzywiązani i osiągacie wyzwolenie. Dzisiaj człowiek jest związany, ponieważ jego umysł jest skierowany ku światu.

Życie ludzkie jest boskie. *Dzantunam nara dzanma durlabham* – spośród wszystkich żywych istot ludzkie narodziny są najrzadsze. Człowiek marnuje boskie i pomyślne życie. Ludzkie ciało jest darem Boga, którym należy się posługiwać w celu urzeczywistnienia swojej jaźni. Ciało jest narzędziem do samorealizacji. Tak jak uszy, nos i ręce są częściami ciała, tak samo ciało jest częścią społeczeństwa, społeczeństwo jest częścią natury, a natura jest częścią Boga. Ciało nie istnieje, jeśli jego części są oddzielone. Podobnie, kraj nie istnieje, jeśli między jego częściami nie ma jedności.

W dawnych czasach Bharatijowie uważali swój kraj za prawdziwy dom. Z dumą oznajmiali, że należą do Bharatu. Niestety, dzisiaj nie ma takich patriotycznych uczuć. Mieszkańcy Indii utożsamiają się z poszczególnymi stanami, mówiąc: „Należę do Maharasztry, należę do Karnataki, należę do Tamilnadu”. Przez takie ograniczone myślenie duch jedności zanika. Jeśli jakaś część ciała zostanie od niego odcięta, spowoduje to silny ból i utratę krwi. Kraj spotka taki sam los, jeśli różne regiony będą od niego oddzielone. Wszyscy jesteście Bharatijami. Rozwijajcie poczucie przynależności narodowej.

Ucieleśnienia miłości!

Należycie do rasy ludzkiej, więc rozwijajcie wartości ludzkie. Dzisiaj świat jest podzielony, bo człowiek o nich zapomniał. Zatem jedność świata można umacniać dzięki pielęgnowaniu wartości ludzkich. Prawdziwym człowiekiem jest ten, którego myśli, słowa i czyny są w doskonałej harmonii. Zmarnujecie życie, jeśli wasze myśli, słowa i czyny będą rozbieżne. Rozwijajcie ducha jedności. Wszyscy są jednym; bądź taki sam dla wszystkich. Różne żarówki mają różną moc i inne kolory, ale prąd, który przez nie płynie, jest jeden i ten sam. Podobnie Bóg mieszka w ludziach wszystkich kolorów skóry, ras i narodowości. *Iśwara sarwa bhutanam* – Bóg jest wewnętrznym mieszkańcem wszystkich istot.

*Kwiatów jest wiele, ale oddawanie czci jest jedno.
Klejnotów jest wiele, ale złoto jest jedno.
Krów jest wiele, ale mleko jest jedno.
Istot jest wiele, ale oddech jest jeden.*

Dokładajcie wszelkich starań, aby rozpoznać boskość w każdym człowieku. Chociaż Bóg istnieje we wszystkich ludziach, to szukacie Go gdzieś indziej, a w ten sposób marnujecie czas. Wszędzie, gdzie spojrzycie na tym świecie, tam jest boskość. To dzięki waszej wewnętrznej boskości potraficie mówić. Czy poszukiwanie Boga w świecie zewnętrznym nie jest czystym szaleństwem, skoro macie boskość w swoim wnętrzu? Jesteście ucieleśnieniem prawdy i miłości. Zatem nie nienawidźcie ani nie krzywdźcie nikogo. Wyrządzanie krzywdy innym jest równoznaczne z wyrządzaniem krzywdy sobie.

Staniecie się boscy, gdy uświadomicie sobie jedność wszystkich ludzi. Należycie do tej samej uniwersalnej rodziny. Tak więc dlaczego pozwalacie sobie na nienawiść i konflikty? Kochajcie wszystkich. Miłość jest wieczna, nieśmiertelna i słodka. Jednak zmienia się w truciznę z powodu złych cech, takich jak nienawiść, zazdrość i gniew. Nie dopuście do tego, by tak negatywne cechy dostały się do waszego serca, ponieważ mieszka w nim Bóg. Bóg i człowiek nie są różni; oni są jednym. Żyćcie z poczuciem, że jesteście boscy. W rzeczywistości człowiek nie ma nic wspólnego z cierpieniem. Jest ucieleśnieniem błogości. Jednak naraża się na cierpienie z powodu nieograniczonych pragnień. *Sukhadukhe samekruthwa labhalabhau dzajadzajau* – człowiek musi pozostać zrównoważony w szczęściu i w smutku, w zysku i w stracie, w zwycięstwie i w klęsce. Wasze umysły odpowiadają zarówno za przyjemność, jak i ból. Odczuwacie wielką radość, gdy wasze pragnienia spełniają się; w przeciwnym razie popadacie w przygnębienie. Pełni błogości staniecie się tylko wtedy, gdy będziecie kontrolowali swoje pragnienia. Nie dajcie się zwieść przyjemności i bólowi.

Ucieleśnienia miłości!

Jako ucieleśnienie miłości nie powinniście nikogo nienawidzić. Tylko dzięki miłości możecie osiągnąć nieśmiertelność. Miłość jest w każdym człowieku, lecz używa się jej w sposób wypaczony. Z miłością można osiągnąć wszystko. Można nawet kontrolować pięć żywiołów. Jeśli zapanujecie nad pięcioma żywiołami, będziecie kontrolowali cały świat. Z powodu ignorancji uważacie się za słabe istoty. Tak naprawdę macie w sobie wszystkie moce. Tylko miłość rozproszy ciemność ignorancji. Miłość jest Bogiem. Bóg jest miłością. Miłość może zjednoczyć cały świat. Jaka relacja istnieje między wami a mną? To ciało urodziło się w odległej wiosce w stanie Andhra Pradesz. Wy należycie do stanu Maharasztra. Jaka więź istnieje między wami a mną? To miłość i tylko miłość. Zgromadziliście się tutaj wszyscy wyłącznie z miłości do Swamiego. Wasza miłość sprawia, że jestem bardzo szczęśliwy. Jak wielka jest moc miłości? Jest ona nieskończona. Nikt nie jest w stanie pojąć głębi miłości.

Nie okazujcie nikomu nienawiści. Wszyscy są waszymi braćmi i siostrami. Rozwijajcie ducha braterstwa człowieka i ojcostwa Boga. Służcie wszystkim z miłością.

*Ani przez pokutę, ani przez pielgrzymkę,
ani przez studiowanie świętych pism, ani przez dzapę
człowiek nie przepłytnie oceanu życia.
Może to osiągnąć jedynie przez nabożną służbę.*

Żadne pieniądze nie przyniosą wam błogości, którą zdobędziecie, służąc innym. Pieniądze przychodzą i odchodzą, ale moralność przychodzi i wzrasta. W tym kraju żyło wielu zamożnych ludzi, lecz co się z nimi ostatecznie stało? Musieli opuścić ten świat z pustymi rękami. Nikt nie

zabierze ze sobą nawet garstki pyłu, gdy będzie odchodził z tego świata. W przeciwnym razie, w tym kraju wydzielano by nawet pył. Gdy opuszczacie ciało, zabieracie ze sobą jedynie dobro i zło, jakie uczyniliście w życiu.

Dążcie do tego, aby stać się dobrzy, a nie wielcy. Rawana był wielki, a Rama był dobry. Dlaczego? Rama wcielał w życie wrodzone, szlachetne cechy. Rawana również je posiadał, ale nie czynił z nich użytku. Wielkość jest jak przepływająca chmura. Zajmujecie wysoką pozycję, zarabiacie dużo pieniędzy, lecz niczego nie zatrzymacie przy sobie. Zdobądźcie dobre imię. Ludzie powinni was szanować ze względu na wasze dobro. Tylko dobro daje prawdziwe szczęście. Zawsze czyńcie dobro. Nigdy nie postępujcie źle. Jeśli chcecie być w życiu szczęśliwi, musicie starać się być dobrymi ludźmi.

Dzisiaj ludzie walczą o swoje prawa, lecz nie wypełniają swoich obowiązków. Prawdziwą istotą ludzką jest ten, kto posiada szlachetne cechy, takie jak przestrzeganie prawdy, obowiązkowość, oddanie i dyscyplina. Człowiek musi przyswoić sobie te cechy. Dzisiaj napełnia on swoją mastakę (głowę) wszystkim, co zawierają pustaka (książki). W pierwszej kolejności człowiek musi rozwijać szlachetne cechy. W przeciwnym razie wszystko, czego się nauczył, okaże się bezwartościowe.

Człowiek może osiągnąć wszystko dzięki wierze w siebie. Dlatego trzeba ją pielęgnować. Wiara w siebie przekształca człowieka w istotę boską. Dlaczego przychodzicie na ten świat? Co takiego osiągnęliście? Jaki jest cel życia? Czy jest nim khana, pina, sona i marna (jedzenie, picie, spanie i umieranie)? Nie. Tak postępują ptaki i zwierzęta. One przynajmniej kierują się przyczyną i odpowiednim czasem, w przeciwieństwie do dzisiejszego człowieka, który niewłaściwie używa swoich zmysłów. Musi czynić z nich właściwy użytek, aby stać się dobrym człowiekiem.

Nie ma nic wspanialszego niż miłość do Boga. Miłość jest Bogiem i tylko przez miłość możecie się z Nim połączyć. Mira była wielką wielbicielką Pana Kriszny. Cały czas spędzała w świątyni Kriszny, śpiewając jego chwałę. Gdy Maharana rozkazał jej opuścić świątynię, była bardzo zaskoczona. Nie wiedziała, dokąd pójść. Rozmyślała o Krisznie i śpiewała: „O umyśle, udaj się nad brzeg Gangesu i Jamuny. Ich chłodne wody wypełnią ciało pokojem”. Mira uważała Ganges i Jamunę za idę i pingalę, które spotykają się w suszumnie. Aby dojść do suszumny, człowiek musi jedynie wyśpiewywać chwałę Boga. Jeśli będzie stale kontemplował Boga, z pewnością osiągnie brahmalokę. W stanie Maharasztra żyje wiele szlachetnych dusz. W istocie żyją one wszędzie. Ale jak my żyjemy? Jaki jest pożytek z języka, który nie powtarza boskiego imienia i z rąk, które nie służą innym? Powtarzajcie imię Iśwary z miłością.

Ucieleśnienia miłości!

Każdy z was jest iskrą Boga. Pan Kriszna oznajmił w Bhagawadgicie: *Mamajwamszo dźiwaloke dźiwabhuta sanathana* – odwieczna atma we wszystkich istotach jest częścią mojej istoty. Jeśli utożsamiacie się z ciałem, uważacie się za istotę ludzką. Jednak w rzeczywistości jesteście boscy. *Prem Iśwar hai, Iśwar prem hai* – miłość jest Bogiem, Bóg jest miłością. Ta sama boskość istnieje w każdym człowieku, czy to w hinduiście, w muzułmaninie, w sikhu czy w chrześcijaninie. Jest tylko jedna religia – religia miłości. Jest tylko jedna kasta – kasta ludzkości. Zatem rozwijajcie jedność i powtarzajcie boskie imię. Jakże wysoką pozycję mógłby osiągnąć ten kraj, gdyby wszyscy jego mieszkańcy powtarzali imię Boga! Gdy tylko znajdziecie schronienie

w boskim imieniu, cały kraj będzie się rozwijał. Wówczas nie będziecie musieli prosić o pomoc inne kraje. Wielkość i wspaniałość Bharatu jest niezrównana. Od czasów starożytnych Bharat zajmował pozycję lidera względem reszty świata. Cóż więcej można powiedzieć o wielkim szczęściu Bharatu, skoro Bóg wielokrotnie inkarnował na tej ziemi, aby doprowadzić ludzi do boskości? Możecie należeć do każdej religii, lecz wiedźcie, że Bóg jest jeden. Nie czyńcie rozróżnienia w oparciu o religię. Możecie być hinduistami, muzułmanami, sikhami lub chrześcijanami, lecz w oczach Boga wszyscy są jednym. Prawdziwym chrześcijaninem, prawdziwym sikhem, prawdziwym hinduistą i prawdziwym muzułmaninem jest ten, kto hoduje uprawy miłości na polu swego serca.

Ucieleśnienia miłości!

Jestem niezmiernie szczęśliwy widząc, że tak wielu mieszkańców Maharasztry zgromadziło się tutaj, aby wyrazić swoją miłość do mnie. Błogosławię Wam wszystkim, abyście żyli w szczęściu, pokoju i błogości. Jedność i miłość bardzo szybko zanikają. Można je spotkać jedynie na wsiach. Jeśli będziecie trwać w jedności, osiągniecie wszystko. Jeśli będziecie postępować w duchu jedności i miłości, kraj osiągnie każdy szczyt. To niemożliwe, aby kilku ministrów rządziło całym krajem. Wszyscy musicie się zjednoczyć i zaoferować im współpracę. Pojedynczą nici można przerwać dwoma palcami, lecz jeśli wiele nici utka się w tkaninę, będzie ona mocna. W jedności tkwi ogromna siła. Jeśli obywatele i rząd będą współpracować, zrealizują każde wielkie zadanie.

Ucieleśnienia miłości!

Jestem bardzo szczęśliwy i błogosławię Wam wszystkim, abyście prowadzili znaczące i sensowne życie, pracując dla dobra społeczeństwa. Módlcie się do Boga o upragniony deszcz i dobre plony, aby wszyscy zostali obdarzeni obfitością i pomyślnością. Tymi słowami kończę swój dyskurs.

Tłum. Dawid Kozioł

Źródło: <http://www.ssbpt.info/ssspeaks/volume34/sss34-14.pdf>